

Дорогами сонячного Придністров'я

*Підготувала:
Учениця 38 групи
ДНЗ «Почаївське
ВПУ»
Хоршунова Іванна*



Маршрут №2

1.Чортків

- ✓ Замок
- ✓ Церква Вознесіння
- ✓ Церква Успіння Пресвятої Богородиці
- ✓ Ратуша
- ✓ Костел
- ✓ Чудотворна ікона Пресвятої Богородиці
- ✓ Катедральний собор Верховних Апостолів Петра і Павла
- ✓ Синагога

с.Ягільниця

- ❖ Замок
- ❖ Ягільницький кінний завод
- ❖ Тютюново-ферментаційний завод

с.Улашківці

- ❖ Печера
- ❖ Пам'ятки природи «Дача Галілея»



2.Товсте

- ✓ Церква св. Архистратига Михаїла

с.Нирків

- ❖ Червоногородський замок
- ❖ Джуринський водоспад

с.Устечко

- ❖ Каньйон річки Дністер

3.Заліщики

- ✓ Дністровський каньйон
- ✓ Парк над Дністром

с.Касперівці

- ❖ Св. Онуфрій з пісковика
- ❖ Церква Святого Георгія
- ❖ Державний Геологічний Заказник

с.Новосілка

- ❖ Костел Святої Трійці
- ❖ Капличка Матері Божої
- ❖ Святе, Чудотворне Джерело
- ❖ Храм Положення Ризи Пр. Богородиці
- ❖ Новосілецька Ікона Божої Матері.



Чортків

Чортківський замок-Дерев'яні укріплення міста й замку були зведені в кінці XIV ст. першим власником міста Єжи Чартковським. У 1522 р. Чорткову було надано магдебурзьке право. Після переходу 1597 року міста до шляхтича Станіслава Гольського на пагорбі над річкою Серет розпочинається перебудова давніших укріплень на замок, мурований з масивних блоків пісковику. 1610 р. коштом власника Станіслава Гольського (Стефан Потоцький ще не мав прав власності на місто) було проведено реконструкцію замку. В середині замкового двору було споруджено ренесансний палац з аркадними галереями, нові господарські прибудови. Від замку в західному напрямку йшли оборонні вали, біля їх кінця (коло залізничної станції) нездовго до 1920-х років було видно залишки замочку. Згідно легенди, підземні ходи замку мали простягатися до Більча-Золотого. Через постійні напади татар, ремонтні роботи у фортеці майже ніколи не припинялися.



Вознесенська церква-це оригінальний твір стародавнього зодчеським мистецтва. Вцілілий, незважаючи на час, і чинний донині, красивий храм з дерев'яного зрубу є візитною карткою невеликого міста в Тернопільській області. Вік пам'ятки нараховує близько 300 років. Церква була побудована ще на початку 1700-х років місцевими жителями. Як і в багатьох святинях тієї епохи, в спорудженні не використали жодного цвяха. Православний храм є кращим представником архітектури подільського краю. Невелике, але дуже помітне будова відразу кидається в очі мандрівникові. Класичний для 18 століття екстер'єр з глибокою навісний дахом з дерев'яних пластин, скромні башточки і казкові маленькі віконця ідеально гармоніюють з урочистою і, разом з тим, простий обстановкою всередині церкви. Тут можна побачити десятки традиційних ікон і красивий декор стін з позолотою, густо залитих денним світлом з вікон в даху храму. Все це відмінно доповнюється живими квітами у великих вазонах і особливою атмосферою старовини.



Дерев'яна церква Успіня Пресвятої Богородиці—найстарша на Поділлі, побудована в 1635 році в традиційному карпатському стилі. Дзвіниця, при церкві, збудована в XVII ст. Храм стояв на цьому місці і раніше. Ще в 1581 році за фундації та ініціативи ремісників Чорткова: кушніра Миколи Драчука та швеця Гаврила Журавля, почалася будова дерев'яної церкви Успіння Пресвятої Богородиці. Завершили будівництво в 1584 році.

Тричі церква зазнала руйнувань під час нападів на місто татар і турків. Сучасний вигляд церкви відповідає 1635 року. Церква ще декілька разів перебудовувалась. В XIX столітті, з північного боку до храму було прибудовано два притвори. Архітектурно храм класичний, тридільний хатнього типу із двоспадовим дахом, на якому розташована баня з хрестом. Основні об'єми різновисокі, покриті спільним гонтовим дахом. В інтер'єрі церкви всі об'єми просторово об'єднані. Низький бабінець має верхній ярус хорів, що виходять в наву фігурним вирізом. В церкві знаходиться іконостас виготовлений в XVIII столітті.

Дзвіниця дерев'яна, каркасної конструкції, складається з трьох ярусів. Верхній ярус перекритий шатровим гонтовим дахом. Стіни покриті дерев'яною дранкою, опасання — гонтом. Дерев'яна церква Успіня Пресвятої Богородиці є історико-архітектурною пам'яткою.



Чортківська ратуша - Розташована в центрі міста, на площі Ринок, 18. Це так звана «стара ратуша», побудована в ХІХ ст. Біля неї збереглись торгові ряди також ХІХ ст. у вигляді двоповерхової споруди з колонадою. На ратушній вежі поміщено годинник з чотирма циферблатами, виготовлений під протекцією тодішнього бургомістра Носса в Берні, а на шпилі — флюгер у вигляді півня. Вежа фахверкова, що є рідкістю для Галичини. Тому зовнішній вигляд цієї споруди нагадує середньовічні будинки Північної Європи, зокрема Німеччини. Ймовірно, що незвичний вигляд вежі можна пояснити тривалим навчанням бургомістра Людвіка Носса на факультетах фармакології у Швейцарії та Данії. Стара ратуша давно припала до смаку кінематографістам: тут знімалися фільми «Вершники», «Діти підземелля», «Квартет Гварнері», «Вишневі ночі». Приміщення нового магістрату — Нової ратуші — розташоване трохи далі. Ця ратуша теж прикрашена вежею з годинником, хоча й не такою мальовничою, як при старій ратуші. Нову ратушу звели у 1926—30 роках.



Домініканський костел-Костел Матері Божої, святого Розарія і святого Станіслава (саме таку повну назву має храм) вперше зведено у 1610 року для кляштора (монастиря) домініканців. Костел і сьогодні виглядає як оборонний, а в давні часи ще й був оточений високими оборонними мурами з баштами, залишки яких і досі збереглися з тильного боку храму. То ж під час численних нападів татар за храмовими мурами переховувалося місцеве населення.



Чудотворний образ Пресвятої Діви Святого Розарію-У 1663 році, прямуючи через Чортків на Смоленськ, у костелі молився король Ян Казимир. Тоді король подарував домініканцям чудотворний образ Пресвятої Діви Святого Розарію написаний ще у XV ст. Раніше він зберігався у Островні, що біля Вітебська. У 1654 році, рятуючись від наступу московітів, ченці-домініканці перевезли ікону до Львова, де встановили у храмі Святої Марії Магдалини. Там впродовж десяти років біля нього зцілилися й одержали іншу Господню благодать майже сотня віруючих. Ця ікона й досі є головною римо-католицькою святою



Катедральний собор Верховних Апостолів Петра і Павла-

- Наріжний камінь закладено і освячено 19 березня 1992 року.
- Урочисто відкритий і освячений 12 липня 2001 року.
- Споруджений у формі тризубу, висота — 51 м, діаметровий перетин — 40 м. Поєднує стиль традиційної візантійської базиліки та сучасні віяння.
- 20 березня 2015 владики Дмитро зі священниками відправив панахиду за старшим лейтенантом Русланом Коцюком (1978–2014), який загинув під час прориву з оточення під Іловайськом



Синагога-в Чорткові побудована у 1682-1686 роках за часів польського короля Яна Собеського, який прихильно ставався до євреїв. Відомо, що у 1754 році єврейська громада розпочала будівництво ще однієї синагоги, гроші на яку дав рабин *Маєр Кац*. Можливо, що йдеться про цю ж саму стару божницю – Велику синагогу, а датування її в реєстрі місцевих пам'яток 80-ми роками XVII століття помилкове.



Ягільниця

Ягільницький за́мок-Родинне гніздо Лянцкоронських — Ягільницький замок збудували у 1630 році в селі Ягільниця на річці Черкаска за наказом польного коронного гетьмана Станіслава Лянцкоронського. Частину споруд добудовано у XVIII–XIX століттях, одну будівлю — в XX ст. Фортеця належала до найкращих і найміцніших на Поділлі. У XIX ст. австрійська влада здійснила перебудову споруди і облаштувала там тютюнову фабрику, яку за радянської влади замінив тютюново-ферментаційний завод. За часів незалежності він став приватним, відтак почав потроху занепадати.



Ягільницький державний кінний завод - заснований у 1939 році у Чортківському районі Тернопільської області УРСР. Його головним виробничим напрямом було розведення племінник коней верхових порід для потреб народного господарства, кінного спорту та експорту. Кінний завод створений на базі колишнього маєтку магнатів Лянцкоронських. Сьогодні підприємство займається розведенням коней української верхової породи (основна порода), новоолександрійських ваговозів і арабської чистокровної породи.



Тютюнова фабрика -Замок слугував резиденцією Лянцкоронських до початку ХІХ століття. У 1817 році він став власністю австрійського уряду, який розмістив у стінах твердині склади тютюну. Тоді ж розрівняли бастіони, засипали рів, а на місці вежі звели браму. Тютюнова фабрика продовжувала діяти на території замку і в період радянської окупації, і сусідувала з кінним заводом. На початку ХХІ століття замок при загадкових умовах викупила приватна контора "всього" за 950 доларів для влаштування в ньому туристичного комплексу. На сьогодні фортеця для туристичних цілей так і не пристосована.



Улашківці

Улашківська печера - міститься обабіч шляху Улашківці-Озеряни - за цвинтарем біля урочища "Локаційки" в сосновому насадженні. Печера гіпсова. Вхід під горою за яром через 300-400 м від другого повороту дороги в видолинку - досить вузький. Зразу після входу в печеру розташовані два великих зали - просто і праворуч. В правому залі є великі валуни. Хід веде далі просто і ліворуч з першого великого залу вузьким ходом, загроможденим валунами та малим камінням. Загальна довжина печери - 94 м. Розвідано перші десятки метрів. Межує на відстані кількох кілометрів з печерою «Млинки» (с. Залісся) та печерою «Вертеба» (с. Більче-Золоте). Поруч є печери - на полі перед лісом "Дача Галілея " (западини в полі, порослі чагарниками, які, звісно, є продовженням Улашківської печери



Дача Галілея — лісовий заказник загальнодержавного значення в Україні. Розташований у межах Росохацької, Заліссянської, Сосулівської, Улашківської, Заболотівської, Милівецької сілрад Чортківського району та Озерянської сілради Борщівського району Тернопільської області, у квадратах 29—74 Улашківського лісництва Чортківського держлісгоспу, в межах однойменного лісового урочища. Площа — 1856 га.



Товсте

Церкві святого Архистратига Михаїла-Будівництво храму розпочалось у 1912 році на місці старої дерев'яної церкви, яку розібрали через аварійний стан. Через постійний брак коштів зведення храму затягнулось і було закінчено аж у 1939 році. Автором проекту був уродженець Товстого польський архітектор Ян Кароль Сас-Зубжицький, який був випускником Львівської політехніки, займав посаду надзвичайного професора і керівника кафедри архітектури і естетики. Кажуть, що Сас-Зубжицький дуже любив рідне містечко, саме тому розробив проекти нових церкви і костелу для нього.



Нирків

Червоногородський замок — оборонна споруда біля зниклого колишнього міста Червоногорода, у першій половині XIX ст. перебудована на палац. Руїни розташовані в урочищі «Червоне», поблизу села Ниркова Заліщицького району Тернопільської області, на стрімкому пагорбі посеред глибокої котловини річки Джурин, яка в цьому місці утворила майже замкнуту петлю. Дерев'яний замок збудований руськими князями. У 1241 р. його знищили монголо-татари, однак у давньоруських літописах згадок про це немає.



Джуринський водоспад – один з найзнаменитіших водоспадів Західної України. Своєю назвою водний красень зобов'язаний однойменній річці Джурин. Місцеві жителі люблять розповідати старовинну легенду про те, як під час набігів ворожих військ турок, городяни ховалися у стінах середньовічної фортеці. Вода в неї потрапляла з річки Джурин. Ворог, знаючи про це, хитрим чином перенаправив потік так, що неприступна цитадель залишилася без життєво важливого джерела. А наслідком цього став чудовий водоспад, каскади якого сягають у висоту кількох метрів. Сьогодні протяжність Джуринського водоспаду складає 16 метрів. Тиск води настільки великий, що, перебуваючи поруч з спадаючою водою, складно розчути інші звуки. Чудовим доповненням до стрімкого водоспаду є красивий лісовий ландшафт.



Устечко

Дністровський каньйон

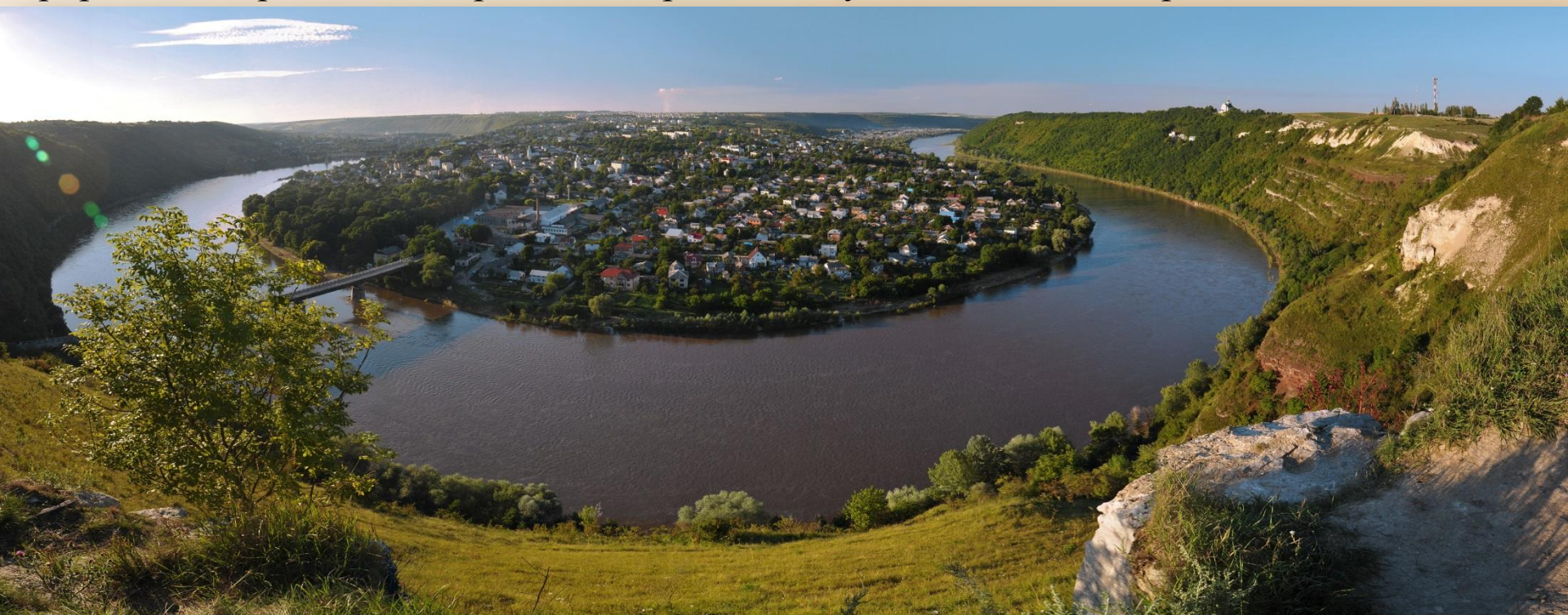


Заліщи́чки

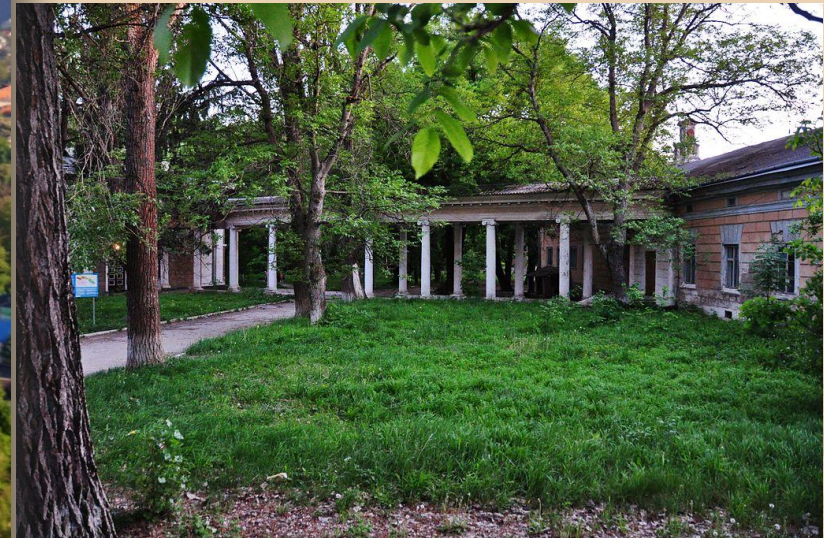
Національний природний парк «Дністрівський каньйон» — природоохоронна територія в Україні, в межах Борщівського, Заліщицького, Бучацького та Монастириського районів Тернопільської області. Парк створений з метою збереження цінних природних та історико-культурних комплексів і об'єктів лісостепової зони в районі середньої течії річки Дністер.

Площа 10829,18 га.

Створений 3 лютого 2010. Перебуває у віданні Міністерства охорони навколишнього природного середовища України та Державної служби заповідної справи.

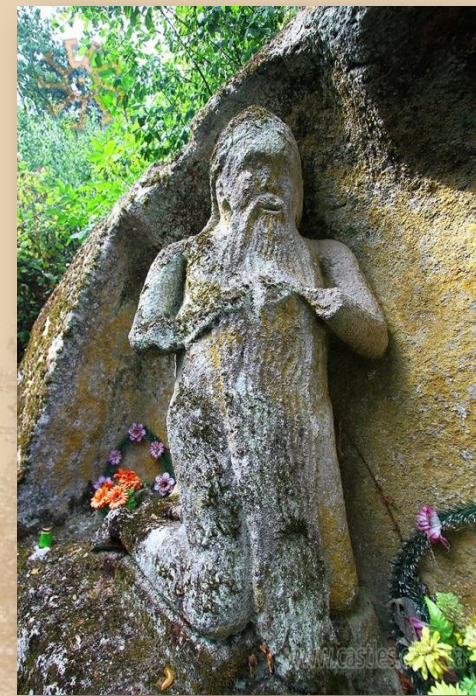
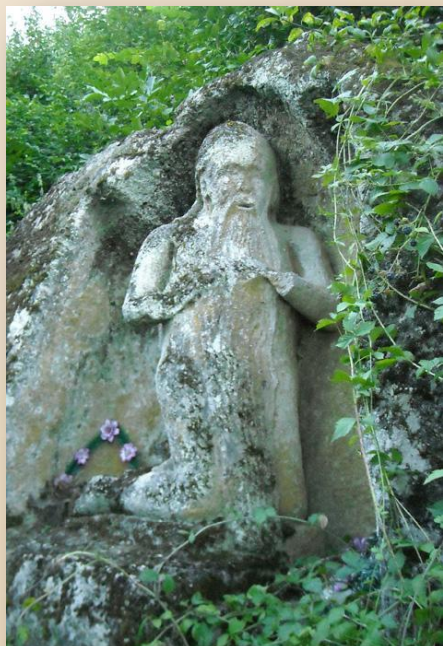


Заліщицький парк (інші назви — **Нижній парк**, **Панський парк**) — парк-пам'ятка садово-паркового мистецтва місцевого значення в Україні. Площа — 5 га. Заснований наприкінці XIX століття на лівій терасі берега річки Дністер. Це — один з найдавніших парків Тернопільської області. Тут зростають дерева, кущі та ліани 45 видів, у тому числі 25 екзотів: гінкго дволопатеве (діаметр 143 см, висота 22 м), 3 дерева бундука канадського (діаметр 78—79 см, висота 19—20 м), дуби звичайні (діаметр 172 см, висота 25 м) та північні (діаметр 105 см, висота 22 м), гіркокаштан звичайний (каштан кінський; діаметр 101 см, висота 15—16 м), тополя дельтоподібна (діаметр 110 см, висота 25 м), софора японська плауча, карія японська, бархат амурський, гледичія звичайна безколючкова та інші.



Касперівці

Горельське зображення святого Онуфрія-Дата його створення точно не встановлена, але те що ця кам'яна скульптура має вік більше 300 років. Про створення цього зображення в Касперівцях побутує цікава легенда. З турецького табору, що був у частині Касперівців під назвою Містечок, утік чоловік. Перепливши Серет, він заховався у лісі. Татари шукали його, але так і не знайшли. На пам'ять про щасливу втечу чоловік видовбав у камені, що лежить на крутому схилі, зображення Онуфрія-пустельника, оскільки врятувався в день цього святого. Витесував цю скульптуру він протягом декількох років. Харчувався тим що давали йому місцеві жителі, або вдавалось заробити на різних підробітках. Після закінчення своєї праці чоловік зник. Хто він був й звідки він родом, ніхто так і не дізнався...



Пізніше коло скульптури св. Онуфрія була зведена капличка, яка, нажаль, не збереглася до наших часів. Зате на цвинтарі збереглася церква з дзвіницею. Побудована ця церква була в 1746 році. В радянські часи вона використовувалася як музей, а в наш час тут знову проводяться богослужіння.

1996 р. Церква св.Георгія- Церква Св.Георгія орієнтована вітварем на захід, тридільна, складається з напівкруглої в плані вітварної частини, до якої примикає маленька паламарня, нава та вежа, нижній поверх якої слугував бабинцем. Зовні вежу увінчує баня, над навою розміщено сигнатурку.



Касперівський державний геологічний заказник-Його площа становить 656 гектарів. Складовою частиною цього заказника є Касперівське водосховище (263 га). Водосховище було створене після введення в дію гідроелектростанції на р. Серет в 1963 році.

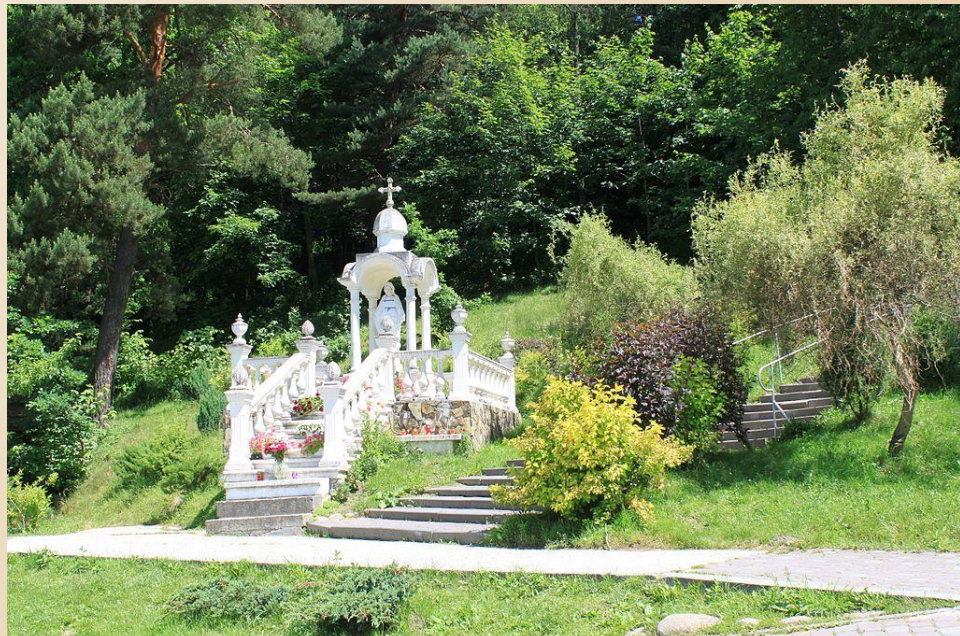


Новосілка

Костел Пресвятої Трійці—Збудований 1634 року коштом тодішньої власниці Підгаєць Зофії Гольської(Лянцкоронської, Тишкевич, з дому Стадницької на Замехові). Дослідники стверджують, що при побудові нового костелу 1634 р. використовували елементи зі старого костелу (свідчення — кам'яна плита з епітафіями, датованими 1608 і 1612 роками, над сходами, що ведуть до захристя).



З давніх часів до Новосілки, до **Святого, чудотворного і цілющого Джерела**, сходилися численні прочани, щоб зачерпнути цілющої води і вимолити зцілення для душі і тіла для себе і для своїх рідних. Передання розповідають, що колись, на цій території села, де знаходиться Святе, чудотворне джерело, було поле. Під час сільськогосподарських робіт один господар виявив, що із під землі, пробивається джерело. Невідомо чому, але чоловік звелів його загатити. А після того, як джерело загатили, чоловік несподівано осліп. Так прожив він сліпим два роки. Одного разу йому приснився сон, в якому було сказано, що він прозріє лише тоді, коли відкриє джерело та тричі вмиє обличчя його водою. Чоловік прислухався до незвичайної поради, і виконавши вказане — вмиє прозрів. На подяку за зцілення, неподалік джерела, той чоловік звів муровану каплицю (пенкву) Положення Ризи Пресвятої Богородиці.



Новосілецька Ікона Божої Матері



НОВОСІЛЕЦЬКА ІКОНА БОЖОЇ МАТЕРІ